

hvad der var den almindelige Mening og Følelse her i Landet. Jeg kunde imidlertid, da jeg saae Betænkningen, ikke lade være at forsøge paa at gjætte mig til Løsningen af denne Gaade, og ærede Medlemmer, som have havt Ordet før mig, have hjulpet mig til at komme til den Overbevisning, at den Løsning, jeg havde fundet, maa være den rette. Det er da denne, at de to ærede Udvalgsmedlemmers Breve egentlig skriver sig fra den nuværende Regjering. Dette er vel ikke udtalt i Betænkningen af noget af disse Mindretal, men Udtalelser ere i denne Sal og navnlig i Dag fremkomne fra flere Sider af den Art, at jeg dog deri tror at have fundet den rette Løsning paa den Gaade, som jeg ellers vilde have havt vanskeligt ved at raade. Men, ærede Herrer! vil man da, fordi man nærer Uvillie mod den nuværende Regjering, jeg vil ikke sige: gjøre Uret mod St. Croix, thi Ret til at blive hjulpen i Nøden kan man vel strengt taget ikke siges at have — men vil man da virkelig af den Grund være ubarmhertig overfor den Nød, der her er tilstede? Vil man da, fordi man vil Regjeringen tillids, være ubehagelig mod denne, i Modstrid med, hvad man har gjort saa ofte tidligere, negte at hjælpe, negte at yde en Hjælp, som ikke blot Nøden paa Stedet kræver, men som jeg tør sige, at den offentlige Mening ikke blot her i Landet, men ogsaa vidt ude omkring i den civiliserede Verden forlanger ydet? Spørger jeg saa videre: Hvem vil tage derved? Vil Regjeringen tage? Saa maa Svaret efter min Mening lyde derhen, at Regjeringen har gjort sin Pligt ved hurtigt og givende alle de Dplysninger, der stode til dens Naadighed, at forlange Hjælp. Nei, de, der ville tage derved, ere først og fremmest de Nødlidende paa St. Croix, og det ikke blot Mantere og de andre Hvide, men ikke mindre den sorte Arbejderbefolkning, som det forekommer mig, man her særlig har Die for; og det, der tillige vil lide derunder, er Folkethingets Anseelse. Det er det danske Demokratis Anseelse og gode Omdømme, der vil lide derunder, idet man efter min Overbevisning ved at fatte Beslutning om at negte at lade Loven gaa sin Gang i alt Fald til 3die Behandling og under denne søge en Overenskomst med Regjeringen, vil give et slaaende Bevis paa, hvorledes man kan lade sig føre paa Afsveie og komme til at fornegte det, som er det Naturlige, og som stemmer med det danske Folks Karakter, naar man blindt lader sig lede af

politiske Døgninteresser. Jeg tillader mig derfor, som sagt, at slutte mig til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) om at standse denne Behandling og lade Sagen vende tilbage til Udvalget til fornøjet Overveielse, og jeg skal tillade mig at slutte med en Udtalelse af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen), da Loven om Skuffetogieriet var til Behandling i 1875, og som findes i Rigsdagstidenden for 1875—76 Sp. 1144. Den ærede Rigsdagsmand, som nu ikke mere har den mindste Sympathi for St. Croix, sagde den Gang: „Jeg tror ogsaa, at det vilde gjøre enhver dansk Mand ondt, om Den saaledes uden videre skulde sygne hen og gaa til Grunde paa Grund af Forsømmelse, og det saa meget mere, som der endnu paa St. Croix er en ikke ringe Kjerlighed til Danmark. Man ser hen til Moberlandet og venter sig derfra noget Godt“. Det ærede Medlem synes ganske at have glemt den Udtalelse, han den Gang fremkom med; jeg vilde ønske, at han vilde gjentage og bekræfte den i Dag. Jeg vil derfor haabe, hvis det Forslag, der nu er stillet, vinder Thingets Bifald, at der da virkelig maa komme noget Godt ud af denne fornøiede Forhandling for St. Croix, at det ikke maa blive en Skuffelse, der vil have Dens Ruin til Følge; thi da er jeg overbevist om, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds dog ikke vil kunne frigjøre sig for en alvorlig Bedrøvelse. Det kunde være, at han, naar han kommer til en rolig Overveielse, dog vil finde, at hans Stilling var langt renere og klarere i 1875—76, da han fremkom med den nævnte Udtalelse, end den nu er. Det kunde være, at det ogsaa for ham blev en Skuffelse, en Skuffelse for Interesser, som han maaske ved den Stilling, han nu indtager, tror at tjene.

Formanden (Krabbe): Da der paa Grund af de indtagne Taleres Mængde ikke synes rimelig Udflugt til Sagens Tilendebringelse i Dag, skal jeg her afbryde Forhandlingerne.

Fra Finansministeren har jeg ved Skrivelse af Dags Dato modtaget Underretning om, at Ministeren agter her i Thinget at fremlægge Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finanssaaret fra 1ste April 1878—31te Mars 1879.

Ved Folkethingetsmanden for Præstø Amts 6te